

65. Fra *Industriraadet* om, at Regering og Rigsdag ikke vil fastholde eller vedtage det paa Finanslovforslaget for 1912—13 fremsatte Forslag om, at den i Toldloven af 5. Maj 1908 besluttede Ophævelse af Kultolden fra 1. Januar 1913 skal bortfalde. (Indbragt den 19. Januar 1912 af Folketingsmanden for Københavns 1ste Valgkreds, *Wulff*).

Andragerne anføre: At Kullene for den største Del af Industrien ere et uundværligt Grundlag for Driften, for visse Industrier endog fremtræde som en afgørende Faktor med Hensyn til Bedriftens Økonomi, fordi disse Industrier ere henviste til at bruge meget store Mængder Kul. Det er for vort Lands industrielle Udvikling, der ikke, som Sverige og Norge, kan bygge paa den særdeles billige Vandkraft, en Faktor af afgørende Betydning, at vi ved Tilførselen af Kul, som overvejende sker ad Søvejen, ikke stilles væsentlig ugunstigere end andre Landes Industrier, bortset fra den Del af disse, som er knyttet til selve Kuldistrikterne. Men Forudsætningerne herfor ere bl. a., at der ikke ved Toldsatser lægges Ekstraskat paa Kullene. Ved Behandlingen af den nugældende Toldlov fremhævedes det, som bekendt, med særlig Styrke, at om end den nye Toldlov paa en Række Omraader stillede Industrien ugunstigere i Konkurrencen med den udenlandske Industri, end Tilfældet var under den tidligere Lov, lettede den nye Lov dog Industrien ved at frigive — foruden en Række Raamaterialer — ogsaa Kullene. At der herved kun opfyldtes et under alle Forhold berettiget Retfærdighedskrav, erkendtes sikkert fra alle Sider. Det er derfor for den samlede Industri en Kilde til Uro, at man nu ønsker at genoptage Beskatningen af Kullene, og det vil fra Industriens Side blive anset for en alvorlig Uret, om man saaledes nægter at opfylde et givet Løfte, som er fastslaaet ved Lov. Eksempelvis maa Glasindustrien, Kalkindustrien, Cementindustrien og Teglværksindustrien regne Udgifterne til Kul som en overvejende Faktor i deres Produktionsudgifter. Disse Industriers samlede aarlige Kulforbrug kan anslaaes til ca. 350,000 Tons.

For saa vidt vedkommende Virksomhed ikke ligger umiddelbart ved Havn, og dette vil f. Eks. for Teglværkernes Vedkommende kun ganske undtagelsesvis være Tilfældet, betyder den nu indtraadte store Forhøjelse af Jernbanetaksterne allerede en vanskeligere Stilling i Konkurrencen med Udlandet, specielt ved Salg omkring i danske Hayne, ligesom selve Taksternes Forhøjelse bevirker en direkte Fordyrelse af de med Jernbanen tilførte Kul. En Genoptagelse af Kultolden vil for disse Industrier derfor særlig føles som en yderligere Forøgelse af Skattebyrden, hvilket synes saa meget mindre berettiget, som Flertallet af de her særlig nævnte Industrier ingen som helst Toldbeskyttelse nyder.

Da Sagen afgøres ved Finansloven, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

66. Fra *Fredsinvalid A. O. Olsen* om forhøjet Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 20. Januar 1912 af Folketingsmanden for Københavns Amts 3die Valgkreds, *Hyller*).

Andrageren fik, da han aftjente sin Værnepligt ved Søværnet i 1892, under en Natmanøvre sin højre Arm og Skulder saa stærkt beskadiget ved, at en Kanon gik af i Utide, at han efter 8 Maaneders Ophold paa Garnisons-Sygehus kasseredes som ubrugelig til al Krigstjeneste og fik i Invalideunderstøttelse først 37 Kr., senere 46 Kr. maanedlig. I 1905 blev han ansat som Bud paa Orlogsværftet med 2 Kr. 50 Øre om Dagen, men var saa uheldig i Juni 1910 under en Rengøring at falde paa den i Forvejen ødelagte Arm, hvorved Albuene tog en Skade, som ikke senere har kunnet helbredes, og Andrageren, der ikke mere kunde røgte sin Gerning, fik Afsked fra sin Plads paa Orlogsværftet i Marts 1911. Han har derefter forgæves søgt om Forhøjelse af den ham tilstaaede Invalideunderstøttelse, ligesom han ogsaa forgæves har søgt om Beskæftigelse, og anmoder derfor nu Folketinget om at interessere sig for hans Sag.

5 Bilag medfølge.

Udvalget foreslaar, at Andragendet henvises til *Forsvarsministerens* Undersøgelse.